

Een Mens voor de Lens

Harm Stuit

Een bewogen en bevlogen mens

Een eerste indruk verraadt niet meteen zijn leeftijd en zeker niet de tomeloze bedrijvigheid in het leven van deze, nog steeds actieve man. Harm Stuit in 1929 geboren en daarna opgegroeid in Nieuwolda. Hij woonde de eerste 15 jaar van zijn huwelijk in Noordbroek en nu al weer 45 jaar in Zuidbroek. Kortom; 60 jaar Broukster en toch, in zijn woonkamer aan de Vlaslaan hangt keurig ingelijst zijn geboortehuis, Hoofdweg west Nieuwolda.

Bij een kop koffie en een plak Grunniger kouke komen, in beeldende vorm vertellend, de verhalen los. Na zijn diensttijd in Soesterberg ging Harm aan het werk als vrachtwagenchauffeur bij Heeres transport in Hoogezand. Tijdens zijn vaste ritten fietste vaak een mooie jongedame in dezelfde richting. Op een regenachtige dag stopte Harm en zijn bijrijder. "O, ga je naar Noordbroek," en al ras lag de fiets op de laadbak en reed de jongedame mee en werd ze bij haar werk afgezet door de kerels. Maar daar bleef het niet bij. Harm werkte inmiddels als buschauffeur bij **Groninger Autobus Dienst Onderneming**, de Gado. Met

uitzicht op een vaste baan en zekerheid voor de toekomst trouwde hij in 1953 met zijn Janke (Jannie) Heeringa uit Hoogezand. Ze gingen wonen in het huis op de hoek van de Westersingel/Hoofdstraat te Noordbroek. Na een aantal jaren verhuisden ze naar de woning op de hoek Zuiderstraat/Scheemderstraat. Inmiddels was Harm naast zijn werk als Gado buschauffeur begonnen met rijlessen geven. Hij bouwde in 10 jaar een ruime klantenkring op. Van leerlingen die eigenwijs waren was hij slecht gediend en ook van een leerling die zijn eigen ritje wilde rijden. Misschien omdat Harm persoonlijk en ongedwongen les gaf en zich erg betrokken voelde bij de rijopleiding en het leerproces, maar ook omdat het meer hobby was dan echte verdienste leidde ertoe dat hij goed bekend stond en met een hoog slagingspercentage. *"De meeste leerlingen kwamen er in één keer door."*

Koster van de kerk

Dominee Bos in Zuidbroek had al wel een rijbewijs, maar wilde toch voor de zekerheid nog een aantal lessen nemen voordat hij in zijn pas aangeschafte gifgroene CV eend ging rijden. *"Tijdens één van de lessen vroeg dominee Bos of ik geen koster van de Petruskerk in Zuidbroek wilde worden."*

Met veel genoegen kijkt Harm terug op 32 jaar onbezoldigd kosterschap. *"Nee het is niet alleen de deur van de kerk zondagsmorgen opendoen, een glas water op de preekstoel zetten en na de dienst de kerkdeur weer sluiten. Vooral met bijzondere diensten zoals bij doop-, trouw- of een uitvaartdiensten is het een veel omvattende taak. De uitvaartdiensten piëteitsvol laten verlopen vergde mijn uiterste zorg. De koster doet, vaak onzichtbaar voor de kerkgangers en andere bezoekers, zijn werk in en om de gebouwen van de kerk zoals de liturgie van de eredienst, verlichting, verwarming, het schoonhouden en het klokkluiden. In de beginjaren, 1973, moest er nog met de hand worden geluid en pas sinds de opknopbeurt beschikt de kerk over een elektrische luidinstallatie. Maar ook de organist had nog een pomper nodig die de blaasbalg bediende waarmee de lucht in het orgel werd gepompt. Als koster was het een kunst om elke zondag goeie liefst jonge sterke pompers te krijgen. Sommige balorige jongens stopten wel eens met pompen en dan viel het orgel maar ook het gezang weg. Nu, met de elektromotor kunnen we ons dat niet meer voorstellen. Het onderhoud van de ontmoetings- en vergaderruimten en ook de exploitatie van de Kerkhörn hoorde bij het kosterschap. Na de dienst bracht ik de bandjes bij zieke mensen thuis zodat ze de preek via de bandrecorder konden beluisteren."*

Verhuur, keuken en buffet en kleine klusjes werden door Harm opgepakt en zelfs verzakte tegels of ander straatwerk werd hersteld. Dat is slechts een greep uit de talloze bemoeienissen in Petruskerk.

"Als koster ben je het aanspreekpunt en moet je goed op de hoogte zijn van alle regels die voor die taak gelden. Een koster is het visitekaartje van de kerk en een goeie koster is er altijd....."

Na het kosterschap beklede Harm nog verschillende functies in het kerkbestuur en als diaken.

Buschauffeur

40 jaar was hij buschauffeur op de Gadobus. Reizigers kwamen met hun vragen en opmerkingen en werden voor zover mogelijk ingewilligd. Met mensen omgaan zat in zijn bloed. Hij kon er flexibel mee omgaan en Harm ontwikkelde zich als een echte gastheer. De onregelmatige werktijden en het werken op zon- en feestdagen was geen probleem. Op 57 jarige leeftijd kreeg hij een hartoperatie met zeven omleidingen. *"Nu is het gebeurd?"* dacht Harm. Maar professor Homan van der Heide zei: *"Met 2 maanden zit je weer op de bus."*

In die 40 jaar heeft hij duizenden mensen van A naar B gebracht.

In die 40 jaar heeft hij duizenden mensen van A naar B gebracht.

Sinterklaas

Wie Harm Stuit op het puntje van de stoel wilt hebben moet over zijn periode als Goedheiligman beginnen. Jarenlang was Harm de Sinterklaas in het dorp. Prachtige verhalen over de vele voorvallen die met zijn Sinterklaastijd te maken hebben, waarbij hij als eerbiedwaardige kindervriend optrad voor de Winkeliersvereniging EMM van Noord- en Zuidbroek. *"Als je veel van mensen houdt en vooral van kinderen dan is dat elk jaar genieten."*

Met oud burgemeester Tees op de bok kwam de Goedheiligman bij de Broekhof aan.

Hobby's en bezigzijn.

Harm was amper gepensioneerd toen zijn Jannie overleed. Ze hadden samen nog zoveel interesses en plannen. *"Hobby's? Ik heb 2 kinderen en 4 kleinkinderen, daar geniet ik van. Veel vrije tijd besteed ik aan mensen helpen in de omgeving. Ondersteunen met kleine taken. Als ik een dagboek had bijgehouden had het vol gestaan met mooie en natuurlijk ook minder mooie dingen. Het plezierig omgaan met mensen staat voorop. Steun verlenen op allerlei gebied. Ik heb een deugzaam vertrouwensgeloof, waarin ik er van overtuigd ben dat je het allerbeste uit dit leven moet halen en elkaar moet helpen. Dat is je vrome opdracht."*

Zo verteld Harm leuke verhalen dat mensen met de meest onverwachte vragen soms bij hem terecht komen. Ik vroeg of hij het min of meer naar zich toetrekt. *"Vast wel,"* beaamt Harm. *"Luisteren naar de mensen en gesprekken hebben over dagelijkse dingen of over je geloof. Dat geeft je moed en kracht voor het leven. Ja, een open deur nodigt uit. Laatst kwam er 's nachts om 1 uur een mevrouw, die was haar autosleutels kwijt. Ze vroeg of ik kon helpen. Ik zei; stap maar in en toen heb ik ze naar huis gebracht. De dag erna lag er een grote bos bloemen achter het huis. Die waardering vind ik heerlijk. Een tijdje terug liep een vrouw met zware koffers door de Vlaslaan. Als ze de trein maar haalt, was mijn gedachte. Ik hielp meteen haar koffers sjouwen naar de trein, die al aanstalten maakte om te vertrekken. Ik begreep niet dat de trein nog niet wegreed, maar het bleek dat de zoon van bloemist de Groot de machinist was op die trein en even wachtte. "Moi Stuuuut, ik zag je ankommen, met vakantie.....?"* Harm Stuuuut, een man van dienen in plaats van verdienen.